

บทคัดย่องานวิจัย

ผลของโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจผู้ดูแลหลักในการจัดการพฤติกรรมรุนแรง
ของผู้ป่วยโรคจิตเภท งานพยาบาลผู้ป่วยนอก สถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์

นางบุญนำ เล้าโสภากิรมย์
นางสาวชนิดา ชาฎิโกฏ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง แบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนหลังการทดลอง และติดตาม 1 เดือน เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจผู้ดูแลหลักในการจัดการพฤติกรรมรุนแรงของผู้ป่วยโรคจิตเภทก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ดูแลหลักผู้ป่วยโรคจิตเภทที่มีพฤติกรรมรุนแรงมารับบริการที่งานพยาบาลผู้ป่วยนอก สถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์ ระหว่างเดือน ตุลาคม-พฤศจิกายน 2558 มีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ทดลองคือ โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจผู้ดูแลหลักในการจัดการพฤติกรรมรุนแรงของผู้ป่วยโรคจิตเภท และเครื่องมือวัดผลคือ แบบสอบถามการรับรู้พลังอำนาจของผู้ดูแลหลักในการจัดการพฤติกรรมรุนแรงของผู้ป่วยโรคจิตเภท หาค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.96 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistic analysis) ทดสอบค่าที (Paired-t-test)

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนการรับรู้พลังอำนาจของผู้ดูแลหลักก่อนและหลังได้รับโปรแกรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งระยะหลังเสร็จสิ้นโปรแกรมทันทีและหลังติดตามผล 1 เดือน ($p \leq .01$)

ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าผลของโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจช่วยให้ผู้ดูแลหลักในการจัดการผู้ป่วยโรคจิตเภทที่มีพฤติกรรมรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ : โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจผู้ดูแลหลัก ผู้ป่วยโรคจิตเภท พฤติกรรมรุนแรง

**Effects of Main Caregiver's Empowerment Program in Managing Violent Behaviors of Schizophrenic Patients in Out Patients Department
Galyarajanagarindra Institute**

Abstract

The study was a quasi-experimental research one group pre-post test design and one month follow-up. The objective to evaluate the effectiveness of Main Caregiver's Empowerment Program in managing violent behaviors of schizophrenic patients before and after trial study. The purposive sampling was used to select 25 caregivers of schizophrenic patients with violent behavior at Out Patients Department Galyarajanagarindra institute during October-November 2015. The research instrument consisted of 1) the Caregiver's Empowerment Program, and 2) the Perceived Empowerment of Caregivers Questionnaires. The reliability was 0.96. The data were analyzed using descriptive statistics and Paired t-test.

It was found that the scores of the perceived empowerment of caregiver in managing violent behaviors of schizophrenic diseases patients were significantly different between before and after the experiment at the level .01 and at one month follow-up period ($p \leq .01$).

The result of this study indicated that the Caregiver's Empowerment Program effects to caregivers in managing violent behavior of schizophrenic diseases patients.

Keywords : Caregiver's Empowerment Program, Schizophrenic Patients, Violent Behavior.

ผลของรูปแบบการฟื้นฟูผู้ป่วยจิตเวชโดยชุมชนมีส่วนร่วม

นางกัลณิกา ศรีวงศ์วรรณ
นางสาวสำราญ บุญรักษา

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดี่ยววัดผลก่อนและหลังทดลอง (Quasi-experimental one group pre-post test design) เพื่อศึกษาผลของรูปแบบการฟื้นฟูผู้ป่วยจิตเวชโดยชุมชนมีส่วนร่วม ดำเนินการระหว่างวันที่ 16 กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 29 กรกฎาคม 2559 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยนอกจิตเวชของสถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์หลังจำหน่ายออกจากสถาบันไม่เกิน 1 เดือน อาศัยอยู่ในปริมณฑลกรุงเทพมหานคร สมุทรสาคร และนครปฐม จำนวน 30 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ตามคุณสมบัติที่กำหนดเข้าร่วมกิจกรรมแบบพักค้าง กำหนด 2 วัน 1 คืน โดยใช้รูปแบบของกิจกรรมตามที่คณะผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเอง ประกอบด้วย 6 ประเด็นหลัก (10 กิจกรรม) ได้แก่ สัมพันธภาพกับบุคคลอื่นและสังคม การรับรู้ถึงคุณค่าของตนเอง การจัดการกับอารมณ์ เรียนรู้โรคทางจิตเวช การผ่อนคลาย และการแก้ไขปัญหา ประเมินผลการมารับยาต่อเนื่อง การกลับมารักษาซ้ำเป็นผู้ป่วยในของโรงพยาบาลและติดตามวัดคุณภาพชีวิตผู้ป่วยหลังการทดลอง 5 เดือน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา สถิติที่ (t-test) เปรียบเทียบความแตกต่างก่อน หลังการทดลอง และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) การเปลี่ยนแปลงอาการและ พฤติกรรมผู้ป่วยหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ป่วยที่เข้าร่วมกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยคะแนนคุณภาพชีวิตก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีอาการและพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้นทั้ง 6 ประเด็น ผู้ป่วยทั้งหมดมารับยาอย่างต่อเนื่องร้อยละ 100.00 มีผู้ป่วย 1 คน (ร้อยละ 3.33) กลับมารักษาซ้ำแบบผู้ป่วยใน ภายใน 90 วัน

คำสำคัญ การฟื้นฟูผู้ป่วยจิตเวช ผู้ป่วยจิตเวช คุณภาพชีวิต ชุมชนมีส่วนร่วม

The Effect of Rehabilitation Program for Psychiatric Patient with Community Participation

Abstract

The study was quasi-experimental research one group pre-post test designed to study the effect of rehabilitation program for psychiatric patients with community participation. The study was conducted during 16th February 2016 to 29th July 2016. The sample group were 30 psychiatric outpatients of Galyarajanagarindra Institute, within one month after discharged from hospitalization. The participants' residential areas were Bangkok Metropolitan Region, Samut Sakhon province and Nakhon Pathom province. The participants were purposive sampling selected based on the inclusion criteria that they had to participate a two-day-one-night activity program, designed by the researchers. The program consisted of 6 main issues (10 activities), including relationships to others and society, self-value awareness, emotional management, basic knowledge of psychiatric disorders, relaxation and problem solving skills. Participant's changes of adherence to medication treatment, readmission rate and quality of life were monitored by reevaluated after 5-month period. Descriptive statistics, t-test statistic was utilized for data analysis by comparing the quality of life before and after experiment. Participants' changes in behaviors and symptoms after joining the program were analyzed by using content analysis.

The study result showed that the participants were significantly difference quality of life between before and after experiment ($p=0.05$). Participant's change of behaviors and symptoms to improvement in 6 main issues after 5-months period. All of the participants had good adherence to medication treatment (100.00 %), only one patient was readmission on 90 days after discharge from Galyarajanagarindra Institute (3.33%) .

Keywords: Rehabilitation Program for psychiatric patients, psychiatric patient, quality of life, community participation

สถานการณ์การรักษาด้วยไฟฟ้าโดยใช้ยาระงับความรู้สึกในผู้ป่วยจิตเวชสถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์

สุพัตรา สกกุลพันธ์* พย.ม.
กลีนชบา สุวรรณรงค์**กศ.ม.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา โดยศึกษาข้อมูลย้อนหลังเกี่ยวกับสถานการณ์การรักษาด้วยไฟฟ้าในผู้ป่วยจิตเวชสถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์ **วัตถุประสงค์** เพื่อศึกษาการรักษาด้วยไฟฟ้าโดยใช้ยาระงับความรู้สึก และความสัมพันธ์ของข้อมูลส่วนบุคคล ประวัติการเจ็บป่วยและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการรักษาด้วยไฟฟ้าของผู้ป่วยต่อผลข้างเคียงจากการรักษาด้วยไฟฟ้า **กลุ่มตัวอย่าง** คือ ผู้ป่วยจิตเวชที่ได้รับการรักษาด้วยไฟฟ้าแบบผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอก ตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ.2558 ถึง เดือนกันยายน พ.ศ.2559 จำนวน 175 ราย

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 62.3 เป็นเพศชาย ร้อยละ 86.9 เป็นผู้ป่วยใน ร้อยละ 36.6 มีดัชนีมวลกายปกติ ร้อยละ 94.9 ไม่เคยรับการผ่าตัด การวินิจฉัยโรค 5 กลุ่มแรก คือ Schizophrenia ร้อยละ 72.5 รองลงมา คือ Depressive episode, Schizoaffective disorder, อื่น ๆ, และ Bipolar affective disorder ร้อยละ 11.1, 5.9, 5.2, และ 3.3 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ร้อยละ 57.7 ไม่มีการวินิจฉัยโรคร่วม ร้อยละ 45.7 มีระยะเวลาการเจ็บป่วย 1-5 ปี ร้อยละ 69.5 ไม่มีประวัติรักษาด้วยไฟฟ้า จากการศึกษาความสัมพันธ์ พบว่า BMI ที่มากขึ้น, ผู้ป่วยที่ได้รับยา Clozapine, ผู้ป่วยที่ได้รับยาในกลุ่ม Benzodiazepine และมีข้อบ่งชี้หลักของการรักษาด้วยไฟฟ้าครั้งนี้ (กรณีที่ใช้ใช้ชนิดยา ขนาดของยา ถูกต้องในระยะเวลาที่นานพอแต่ผู้ป่วยไม่ตอบสนองต่อการรักษาด้วยยา) มีความสัมพันธ์กับผลข้างเคียงจากการรักษาด้วยไฟฟ้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปการนำไปใช้ ผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อเป็นแนวทางให้พยาบาลงานรักษาด้วยไฟฟ้าหรือพยาบาลประจำหอผู้ป่วยนำไปใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติการพยาบาลในผู้ป่วยจิตเวชที่ได้รับการรักษาด้วยไฟฟ้า และพัฒนางานวิจัยเกี่ยวกับการพยาบาลผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วยไฟฟ้าต่อไป

คำสำคัญ: การรักษาด้วยไฟฟ้า, อาการข้างเคียง, การใช้ยาระงับความรู้สึก

* พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ สถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์

**ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

The electrical therapy using anesthesia in psychiatric institutions Galya Rajanagarindra.

Abstracts

This research is a descriptive study. By studying historical data about the electrical therapy in psychiatric institutions Galya Rajanagarindra. **The objective to study** the therapy electricity using anesthesia. And the relationship of personal data. History illness and for the treatment of patients with electric side effects from treatment with electricity. **The sample consisted of** patients who were treated with conventional electricity patients. And outpatient From October 2558 to September 2559 the number 175.

The research found that a sample of the most males is 62.3 percent from 86.9 percent a 36.6 percent in patients with a normal body mass index 94.9 percent never get surgery. The first group of 5 diagnoses is Schizophrenia is 72.5 percent of the Depressive episode, Bipolar Schizoaffective disorder, and affective disorder, other 11.1 percent, 5.9, 5.2, and 3.3, respectively. The majority of 57.7 percent share is not a diagnosis. 45.7 percent to 69.5 percent from a year 1-5 illness does not have a history of electrical therapy. Study on the relationship found that BMI increased, patients who received the drug, Clozapine patients who received the drug in the Benzodiazepine group and the main indications of electrical therapy this time (if the size of the drug type, select the correct dose for a period long enough, but the patient does not respond to drug therapy). Is associated with side effects from treatment with significant statistical electricity. A summary of the application. The results of this study will be the basis to guide nursing work of keeping with electric or hospital ward nurses used in the development of nursing practice in psychiatric patients treated with electricity. Research and development on nursing care of patients with electricity.

Keywords: electrical therapy, side effects, use of anesthesia.

ลักษณะโปรไฟล์ภาวะสุขภาพจิตและลักษณะบุคลิกภาพของผู้ขอรับบุตรบุญธรรม

นางสาวพัชรินทร์ อรุณเรือง
นางสาวสาธิตา โค้วบุญงาม
นางสาวพรพรรณ มีฤทธิ์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา แบบศึกษาข้อมูลย้อนหลัง มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาภูมิหลังของผู้ขอรับบุตรบุญธรรมที่มารับบริการตรวจสุขภาพจิต และศึกษาภาวะสุขภาพจิตและลักษณะบุคลิกภาพของผู้ขอรับบุตรบุญธรรม ตัวอย่างเป็นผู้มารับบริการในระหว่างเดือนมีนาคม 2555 – เดือนพฤษภาคม 2557 จำนวน 279 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย The Bender Visual Motor Gestalt Test, The House Tree Person Test, The Rorschach Inkblot test และ The Minnesota Multiphasic Personality Inventory

ผลการศึกษาพบว่า ตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายเล็กน้อยร้อยละ 53.8 และ 46.2 อายุระหว่าง 22-71 ปี อายุเฉลี่ย 44 ปี ส่วนใหญ่เรียนระดับประถมศึกษาร้อยละ 37.9 ประกอบอาชีพทำธุรกิจส่วนตัวร้อยละ 19.8 สถานภาพสมรสร้อยละ 81.9 ส่วนมากมีความสัมพันธ์ทางเครือญาติกับเด็ก โดยเป็นปู่ย่าตายายร้อยละ 24.7 ลูกกับป้าร้อยละ 16.5 มีความต้องการอุปการะเลี้ยงดูเด็กร้อยละ 42.3 และเพื่อให้เป็นไปตามารดาอย่างถูกต้องตามกฎหมายร้อยละ 41.2 ส่วนภาวะสุขภาพจิตของตัวอย่าง พบว่าส่วนมากปกติร้อยละ 67.4 มีปัญหาสุขภาพจิตร้อยละ 32.6 ในลักษณะมีความวิตกกังวลสูงถึงร้อยละ 30.5 มีภาวะเครียดร้อยละ 20.1 และปัญหาทางอารมณ์ร้อยละ 7.9 โดยรวมตัวอย่างมีบุคลิกภาพปกติทั้งเพศชายและหญิง มีความรับผิดชอบสูง มีความเป็นผู้นำ มีคุณธรรม จิตใจเข้มแข็ง อดทนต่อภาวะกดดันต่าง ๆ ได้ดี ควบคุมอารมณ์ และแสดงออกเหมาะสม อย่างไรก็ตามเพศหญิงมีคะแนนความวิตกกังวลเกี่ยวกับสุขภาพและภาพลักษณ์ตนเอง มีการย่ำคิดหรือหมกมุ่นกับปัญหาสูงกว่าเกณฑ์ปกติและสูงกว่าเพศชายเล็กน้อย

ผลการศึกษานี้นำไปสู่การวางแผนการให้บริการให้ความรู้และแนวทางในการจัดการปัญหาสุขภาพจิตและแนวทางการดูแลเด็กที่รับเป็นบุตรบุญธรรมที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจต่อไป

คำสำคัญ

ภาวะสุขภาพจิต บุคลิกภาพ ผู้ขอรับบุตรบุญธรรม

The profile of Mental Status and Personality of applicants for adoption

Patcharin Arunruang MA.

Salika Kouwboonngam M.Sc.

Pornpun Meereet M.Sc.

Abstract

This research is descriptive research. A retrospective study. purpose To study the background of the applicants for adoption who get mental health services. And to study the mental health and personality of the the applicants for adoption. The samples were 279 service users between March 2012 and May 2014. Research tools include: The Bender Visual Motor Gestalt Test, The House Tree Person Test, The Rorschach Inkblot test and The Minnesota Multiphasic Personality Inventory. Most of the samples were female, 53.8% and 46.2%, respectively, aged 22-71 years, mean age 44 years. Elementary education were 37.9%, 19.8% were self-employed, 81.9% were married. Mostly kinship with children, a grandparents were 24.7% and 16.5% were uncles and aunt There were 42.3% needed to raise children and 41.2% were legally parents. The mental health status of the sample. It was found that 67.4% is normal, 32.6% had mental health problems, 30.5% were anxiety, 20.1% were stressful and 7.9% were emotional problems. Sample has a normal personality. There are highly responsible, Leadership, morality, strong mind. Be tolerant of pressure Emotional control and appropriate expression. However, females have scores of anxiety about their health and self image. There is a tendency to think or obsess over the normal and higher than the male.

The results of this study lead to the planning of knowledge management services and guidelines for the management of mental health problems and appropriate child care practices. To encourage children to grow up to be mature, complete body and mind.

Keywords

Mental Status, Personality, applicants for adoption

การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลนิติจิตเวช

นางเบญจวรรณ สามสาลี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลนิติจิตเวชในประเด็นการประเมินความสามารถของบุคคลในการดำเนินชีวิตประจำวัน ความสามารถในการต่อสู้คดี และภาวะอันตรายต่อสังคมของผู้ป่วยนิติจิตเวชโดยอาศัยแนวคิดมาตรฐานบริการการพยาบาลและผดุงครรภ์ระดับทุติยภูมิและระดับตติยภูมิ ของสำนักงานการพยาบาล พ.ศ. 2548 และแนวคิดกระบวนการพยาบาล ร่วมกับการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาลนิติจิตเวชพร้อมทั้งได้นำเทคนิคเดลฟายมาใช้ในการรวบรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาร่างมาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลนิติจิตเวชในขั้นตอนการหาความตรงของเนื้อหา มาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยนิติจิตเวช กำหนดผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 13 ท่าน ในขั้นตอนการนำมาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลนิติจิตเวชไปทดลองใช้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์ โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ และโรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์ หน่วยงานละ 20 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 60 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 พยาบาลวิชาชีพที่กำลังปฏิบัติงานดูแลผู้ป่วยนิติจิตเวช จำนวน 30 คน และ กลุ่มที่ 2 พยาบาลวิชาชีพที่กำลังปฏิบัติงานดูแลผู้ป่วยจิตเวช จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ร้อยละของการปฏิบัติกิจกรรมตามมาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลนิติจิตเวชของกลุ่มตัวอย่างที่นำร่างมาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยนิติจิตเวชฉบับสมบูรณ์ไปทดลองใช้ในผู้ป่วยนิติจิตเวช และทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบสอบถามการปฏิบัติกิจกรรมตามมาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลนิติจิตเวชที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

ผลการวิจัย ได้มาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยนิติจิตเวช ประกอบด้วย 3 มาตรฐานหลัก ได้แก่ 1) มาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลนิติจิตเวชด้านการประเมินความสามารถของบุคคลในการดำเนินชีวิตประจำวันทางแพ่งและพาณิชย์ ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย จำนวน 8 มาตรฐาน 2) มาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลนิติจิตเวชด้านการประเมินความสามารถของบุคคลในการต่อสู้คดีทางอาญา ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย จำนวน 9 มาตรฐาน และ 3) มาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลนิติจิตเวชด้านการประเมินภาวะอันตรายและความปลอดภัยต่อสังคม ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย จำนวน 9 มาตรฐาน โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังปฏิบัติงานดูแลผู้ป่วยนิติจิตเวชมีคะแนนเฉลี่ยทั้งกิจกรรมการพยาบาลและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นสูงกว่ากลุ่มที่กำลังปฏิบัติงานดูแลผู้ป่วยจิตเวชอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$)

มาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลนิติจิตเวชฉบับนี้เป็นมาตรฐานที่มีความตรง สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติการพยาบาลเพื่อดูแลผู้ป่วยนิติจิตเวชได้จริง

คำสำคัญ : มาตรฐานการปฏิบัตินิติจิตเวชการพยาบาล

The standard of forensic psychiatric nursing

Abstract

This research is aimed to improve the standard of forensic psychiatric nursing care in terms of mentally disordered offender's competency and dangerousness towards the community. The study is based on the framework of secondary and tertiary Standard of Nursing and Midwifery Service Organization 2005 together with review of the literatures relating to forensic psychiatric nursing. The Delphi Technique was utilized in this study to gather experts' opinion towards developing the standard of forensic psychiatric nursing service in terms of nursing service standard matching. Regarding the number of experts, thirteen experts were invited to validate the content of the forensic psychiatric nursing standards of practice. The sample consisted of 60 staff nurses, 20 each from GalyaRajanagarindra Institute, SongkhlaRajanagarindra Psychiatric Hospital, and KhonkaenRajanagarindra Psychiatric Hospital. Purposive sampling technique was used among 1) 30 staff nurses who are working in forensic psychiatric services, and 2) 30 staff nurses who are working in psychiatric services.

The different mean percentages of working routine according to the standard of forensic psychiatric nursing service between two groups of participants were analyzed. The findings showed standardized forensic psychiatric nursing service which included 1) The standard of forensic psychiatric nursing service according to Civil and Commercial Code with 8 sub-standards, 2) The standard of forensic psychiatric nursing service according to Criminal Code with 9 sub-standards, and 3) The standard of forensic psychiatric nursing service in terms of risk assessment and social safety with 9 sub-standards. Staff nurses who are working in forensic psychiatric services had the mean scores of the standard of forensic psychiatric nursing service higher than the mean scores of staff nurses who are working in psychiatric services ($p < .01$).

The standard of forensic psychiatric nursing service is valid and can be implemented for forensic psychiatric patient care.

Keywords : Standardof practice Forensic psychiatry Nursing

เรื่องเล่าและการให้คำปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับความรักสำหรับวัยรุ่นในนิตยสาร Nation Junior

นางสาวเทวารัฐ จีรนภัทร

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้สนใจที่จะศึกษาปัญหาวัยรุ่นโดยเฉพาะในด้านความรัก ซึ่งคนทั่วไปมักเรียกความรักที่เกิดขึ้นในช่วงวัยนี้กันว่า “Puppy Love” แปลตามพจนานุกรมได้ว่า รักแรก บางคนก็ให้ความหมายว่ารักที่ไม่ใช่รักแท้หรือรักที่ไม่มั่นคง สำหรับผู้ที่ไม่ม่ประสบการณ์ความรักในช่วงวัยรุ่นก็อาจจะไม่รู้และไม่เข้าใจว่าเป็นอย่างไร นอกจากจะรับรู้ปัญหาจากคนรอบข้างหรือพบตามหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ว่าผู้ที่ผิดหวังในความรักได้ตัดสินใจฆ่าตัวตาย ฆาตกรรมคนรักหรือผู้อื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อจบปัญหารักที่ไม่สมหวัง ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นเพศหญิงส่งจดหมายมาขอคำปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับความรักมากกว่าวัยรุ่นเพศชายและปัญหาความรักที่วัยรุ่นเหล่านั้นเผชิญตามประเภทของปัจจัยทางจิตใจต่าง ๆ ส่งผลให้เกิดความเครียดความวิตกกังวล พบมากที่สุดคือ เจตคติและความเชื่อ (Attitude and Beliefs) รองลงมาคือ ความขัดแย้งภายในจิตใจแบบเข้าหา-หลีกเลี่ยง (Approach-Avoidance Conflict) หรือความรู้สึกอยากเข้าหาและหลีกเลี่ยงในเวลาเดียวกัน ส่วนบริการปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับความรักทางจดหมาย ในงานวิจัยนี้นั้นจัดอยู่ในกลุ่มการสื่อสารทางพฤติกรรมอื่น ๆ (Taking action messages) คือ การสื่อสารที่ไม่เผชิญหน้ากับบุคคลที่เราสื่อสารด้วยและกระทำผ่านสื่อกลางคือ จดหมายเช่นเดียวกับการสื่อสารรูปแบบอื่น เช่น การสื่อสารทาง email หรือการปรึกษาทางโทรศัพท์ ซึ่งขอรับคำปรึกษาและผู้ให้คำปรึกษามานั่งสนทนาอยู่ในห้องเดียวกันและไม่เน้นกระบวนการให้การปรึกษาตามหลักการของแต่ละทฤษฎี แต่ทั้งนี้การสื่อสารทางจดหมายไม่ได้เป็นการโต้ตอบกันทันทีระหว่างคู่สนทนา เช่น การสื่อสารทาง email หรือการปรึกษาทางโทรศัพท์ ดังนั้นทฤษฎีให้บริการปรึกษาที่มุ่งเน้นความคิดและเหตุผลอย่าง Rational-Emotive Psychotherapy จึงถูกพบว่านำมาใช้ในการตอบจดหมายเพื่อให้คำปรึกษากับเยาวชนที่เขียนจดหมายส่งมาขอคำปรึกษามากที่สุด